

IX

CARMEN AMOEBAEVM

Glyconico-Asclepiadens

HOR. ‘Dōnec grātus eram tibī,
Nec quisquam potior bracchia candidae
Cervīcī iuvenis dabat,
Persārum vīguī rēge beātior.’

LYD. ‘Dōnec nōn aliā magis
Arsistī, neque erat Lȳdia post Chloēn,
Multī Lȳdia nōminis
Rōmānā vīguī clārīor Īliā.’

HOR. ‘Mē nunc Thrēssa Chloē regit,
Dulcēs docta modōs et citharae sciēns :
Prō quā nōn metuam morī,
Sī parcent animae fāta superstitī.’

LYD. ‘Mē torret face mūtūā
Thūrīnī Calais fīlius Ornytī :
Prō quō bis patiar morī,
Sī parcent puerō fāta superstitī.’

HOR. ‘Quid sī prīsca redit Venus,
Dīductōsque iugō cōgit aēneō ?
Sī flāva excutitur Chloē,
Rēiectaeque patet iānua Lȳdiae ?’

LYD. ‘Quamquam sīdere pulchrīor
Ille est, tū levior cortice et improbō
Īrācundior Hadriā,
Tēcum vīvere amem, tēcum obeam libēns.’